

Maar onze vriendschap...

**Lies&
Ingrid**

Maar onze vriendschap

Lies & Ingrid

UITGEVERIJ
VOGELVRIJ

Colofon

Eerste uitgave: maart 2021
Lies & Ingrid

Uitgeverij Vogelvrij
Redactie: Ru de Groen
Correctie: Janke Scharff
Omslagontwerp: Jesse Jeroen Unlimited
Opmaak: Arjen Broeze, Kingfisher Design

ISBN E-boek: 978-90-8311-583-2
ISBN Paperback: 978-90-8321-543-3

© 2021 Uitgeverij Vogelvrij. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaargemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n).

© 2021 Uitgeverij Vogelvrij. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior permission in writing from the proprietor(s).

13 januari 2019

Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoot.nl>

Lies. Lieve lieve lieve lieve Lies. Mijn hart staat stil. Ik heb net gelezen dat je overleden bent. Hoe kan dit? Je bent gewoon dood. Zonder afscheid te nemen. Zonder me zelfs maar te laten weten dat je daar mee bezig was. Heb je het zelf gedaan? Ik weet niks. Helemaal niks. We kochten je krant in een bookshop hier in Flagstaff, waar ik weer ben met Iris. Ik zag 'm en ik kocht 'm. Als vanzelf. En ik heb 'm daar meteen opengeslagen. Alsof ik iets zocht. Voelde ik iets? En toen zag ik het bericht en de rouwadvertenties. Je bent er niet meer. Ik kan het niet begrijpen. Knip en je bent weg. Alsof ik je niet kende. Ik moet het horen via de krant. De krant, die ik toevallig koop. Zo verschrikkelijk. Waarom ik je deze mail stuur, weet ik niet. Slaat nergens op natuurlijk, maar ik kan nu even niks anders. Ik moet iets doen of zeggen, ook al is het tegen niemand. Ik zal er dus ook niet zijn op je begrafenis, want die is vandaag, begrijp ik, maar dat is niet zo erg. Voor jou maakt dat niet uit en met al die andere mensen heb ik niks te maken. Ik was wel even boos, dat ik niks wist. Hoe kan dat? Vroeger wisten we altijd alles van elkaar. Als je de dood in de ogen kijkt, zal het wel anders zijn. Dan is vriendschap misschien wel een stomme leugen of zo. Ik weet het niet. Ik

ben nu gewoon heel erg verdrietig, zo verdrietig. Lieve Lies, mijn allerbeste vriendin. Zo treurig. Iris loopt steeds naar me te loeren, want ze is bang dat ik elk moment kan ontploffen van verdriet. Dat zal ook wel gebeuren, want ik heb zoveel van je gehouden, wat dat ook is, en ik doe dat nog steeds. Dank je wel voor dat je mijn vriendin was. Dag lieve lieve lieve lieve lieve lieve Lies.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

I

PS: Het spijt me dat het zo gelopen is, zoals het gelopen is. Het zal allemaal mijn schuld wel zijn. Ik ben altijd zo'n egocentrische bitch geweest, ik weet het, maar ik hield wel van je. Zoveel, zoveel. Echt zoveel.

Eind jaren tachtig

IN POESIEALBUMS:

Lieve Lies

*Ik weet niet wat je van het leven verwacht
Misschien heb je er nooit zo over nagedacht
Maar het leven, het is altijd zo geweest
vraagt geven en nemen, maar geven het meest
Daarom lieve Lies, wil je in je leventje slagen
geef wat je geven kunt, zonder veel vragen
Want wie gul aan anderen kan geven,
krijgt zelf het mooist, en het beste van het
leven*

Liefs van je allerallerallerallerallerbeste vriendin-
netje Ingrid

Lieve Ingrid,

*Ik wil wat in jouw album schrijven
Maar ik weet niet wat
Wij zullen trouwe vriendinnen blijven
Zeg, hoe vind je dat...*

Kus van je alleralleralleralleralleralleraller-
allerallerallerallerbeste vriendinnetje Lies

Eind jaren negentig

VERZONDEN PER POST:

Lieve Ingrid,

Sorry dat ik opeens weggelopen ben gisteravond (voor jou is dat nu eergisteravond, denk ik, in ieder geval bedoel ik zaterdag) en niet op je gewacht heb. Maar ik dacht dat Remco je toch wel naar huis zou willen brengen en ik had er geen zin meer in. Ik ben gewoon niet zo goed op feestjes, niet zoals jij. Ik wou dat ik een beetje meer jou was, maar dat heb ik al zo vaak gezegd. Zeg ik het weer. Ha ha. En voor die Freek ben ik gewoon een beetje bang en hij is ook wel erg lelijk, vind ik. Toch? Ik wou dat ik zo kon dansen zoals jij. Ik heb wel een half uur naar je zitten kijken. En ik wou ook dat ik zulke borsten had zoals jij. Het is wel een beetje oneerlijk verdeeld. Nou ja, sorry dus dat ik weggelopen ben en daarom schrijf ik je deze brief, om mijn excuses te maken en ik ga 'm zo op de post doen, want ik heb geen zin om 'm bij je langs te brengen, want als ik dat doe en je ziet toevallig dat ik een briefje bij jullie in de bus doe en dan weer doorfiets, dan is dat wel een beetje gek. Snap je? En het is toch ook wel leuk om post te krijgen? Ik vind het altijd leuk. Sorry dus. Dat wou ik even zeggen.

Liefs van Lies, je beste vriendin en je grootste bewonderaar.

Lieve Lies,

We hebben elkaar al gezien en we hebben het erover gehad, maar omdat je het leuk vindt om post te krijgen, stuur ik je ook nog maar dit briefje. Omdat ik zoveel van je hou. En omdat je fantastisch bent, dat wou ik nog een keer zeggen, en je verdient de knapste, leukste en liefste jongen die er bestaat. En die krijg je ook, dat weet ik zeker. Let maar op.

Kus van Ingrid, je allerallerbeste vriendin.

Maart 2016

Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoot.nl>

Hai liefie, ik heb je al een paar keer geappt en gebeld en je voicemail ingesproken. Wat is er aan de hand? Heb je het druk? Of is er iets? We spreken elkaar te weinig. Ik ga morgen voor een paar dagen naar Duitsland. Voor opnames. Als ik terug ben, bel ik je weer. Ik heb je nodig en ik moet je regelmatig zien en spreken, anders word ik gek. Dat komt waarschijnlijk doordat ik in een wereld leef met allemaal idioten. Iedereen in de televisiewereld is volkomen gestoord. En ikzelf dus ook. Wat ik allemaal meemaak. Soms moet ik even een normaal mens spreken. Laat even weten of je nog leeft.

X

I

Van: Lies Kamp <lkamp167@yahoot.nl>

Aan: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Ik leef nog. Sorry, ik had je berichtjes niet gehoord. Dat komt doordat ik een nieuwe phone heb en nog niet goed weet hoe dat ding werkt. Ik had niet eens gezien dat ik berichten had. Nu heb ik ze gehoord. Het gaat me goed hoor, maar ik heb het verschrikkelijk druk op de krant en er is daar van alles aan de hand. Het

lijkt wel of mensen denken dat het einde der tijden eraan komt. Of in ieder geval het einde der tijden van de kranten. Ik leef ook in een wereld vol met gekken. Misschien heeft iedereen wel dat gevoel. Hoewel, als je fietsenmaker bent en je staat de hele dag lekker in je werkplaatsje te knutselen aan opgehangen fietsen, dan heb je dat toch niet? Of wel? Ik ken geen fietsenmaker, dus ik kan het niet navragen. Ik moet nu weer even verder met het redigeren van een lang stuk over die bomaanslagen in Ankara. Pfff. Ik bel je vanavond. Oké?

X
L

Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Ik heb jaren geleden eens iets gehad met een fietsenmaker en die was zo gek als een deur. Hij had voor zichzelf een fiets gemaakt waarbij je achteruit moest trappen om vooruit te gaan. Voor de lol. Dus.

We bellen vanavond.

X
I

Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Ja shit, nou heb ik je gemist. Spijt me. Druk geweest hier vanavond. Hans heeft allemaal besprekingen over dat hele gedoe in Hilversum

en Vincent is er ook weer. Ja ja. Die wil opeens weer een paar dagen thuis bij zijn vader wonen. Er is iets maar hij wil niet zeggen wat. Problemen met zijn vriendin, geloof ik. En Hans wil dat ik met hem praat, want zelf kan hij dat niet. Dus ik ga zo maar even met hem zitten. Morgen naar Duitsland. Ik vertrek pas in de middag. Heb jij morgenochtend tijd om even te bellen? Zal wel niet, hè? Is toch idioot? Wat voor leven leiden wij, dat we niet eens tijd hebben om elkaar even te bellen? Ik maak dingen mee die ik je wil vertellen.

X

I

Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Hai schat. Ik moet je even mailen. Het is nu zondagnacht. Ik ben net thuis uit Duitsland waar we vier dagen gedraaid hebben. Wat ik allemaal weer heb meegemaakt de laatste week, dat wil je niet weten. Ik heb het je al zo vaak gevraagd, maar beloof me alsjeblieft dat je deze mail vernietigt. Vooral dat met Vincent mag echt nooit iemand weten. Het is gewoon te erg. Yep, Vincent is weer in the picture, maar ik kan er niks aan doen deze keer. Hij chanteert me. Ik zal je vertellen wat er gebeurd is. De dag dat ik naar Duitsland ging was Hans al vroeg weg. Vincent was dus de avond ervoor thuisgekomen, dat had ik je verteld, en hij was blijven slapen. Het blijkt inderdaad uit te zijn met zijn

vriendin en hij heeft nu geen woonruimte meer, want hij woonde zo'n beetje bij haar. Ik denk dat het ongeveer half elf 's morgens was, ik was net onder de douche geweest en stond me halfnaakt in onze badkamer op te maken, toen hij opeens binnenkwam. Hij begon aan me te trekken en te plukken en ik wou echt niet, maar hij zei dat-ie Hans zou vertellen wat er allemaal tussen ons gebeurd is vorig jaar als ik het niet deed en hij is er gek genoeg voor, dus ik ben met hem meegegaan naar zijn oude kamer en we zijn dus weer met elkaar naar bed geweest. Verschrikkelijk natuurlijk. Kan gewoon niet. Ik bedoel, ik heb rare dingen gedaan in mijn leven, maar een verhouding met je stiefzoon, dat gaat zelfs mij te ver. We hebben daarna weinig tegen elkaar gezegd. Ik heb nog een ei voor hem gebakken en toen werd ik opgehaald door een nieuw meisje van productie. Over haar vertel ik straks. We zijn met de hele ploeg naar München gevlogen en de rest van de dag hadden Maarten en ik vrij, omdat ze eerst locaties moesten gaan spotten en zo. Dus ik kon er niet onderuit. Terwijl ik het net een paar uur geleden met Vincent had gedaan. En met Maarten is het nogal een gedoe nu, want we hebben vorige week een gesprek gehad, waarin ik hem verteld heb dat de meeste mannen het eigenlijk niet kunnen. Hij wou me daarom nu per se eerst laten klaarkomen om te bewijzen dat hij wel een geweldige minnaar is. Daarna probeerde hij vreselijk indruk op me te maken, of nee, op zichzelf eigenlijk, door ongeveer de halve Kamasutra met me af te werken. Toen hij

daarna onder de douche stond bedacht ik dat ik eigenlijk een ontzettende hekel aan hem heb. En dat wordt steeds erger. Hij denkt dat hij heel gevoelig en lief is en zo en heel erg met andere mensen bezig is, maar dat is hij helemaal niet. Hij doet alleen maar zo om zichzelf te bewijzen wat een geweldig mens hij is: knap, sociaal, goed in bed en met een groot hart. Als je hem beter kent, weet je dat hij alleen maar ontzettend ijdel is en verschrikkelijk met zichzelf bezig. Ik walg van 'm, weet je dat? Hij moest eens weten. Maar ik zeg niks en ik laat ook niks merken, want ik kan niet zonder hem, dat weet ik ook wel. Hij is jong en populair en ik word langzaam oud. En dat gaat hard de laatste tijd. Veertig is al bijna bejaard in de televisiewereld. Als ik geen programma's samen met Maarten had gedaan en als ik niet met Hans was getrouwd, hadden ze me allang afgeserveerd. Maar goed, die avond werd hij dronken, dus had ik even rust. Ik heb tot laat met Merel, dat nieuwe meisje van productie, zitten praten, en ik wist niet wat ik meemaakte en ik heb dat ook nog nooit gehad bij een vrouw, dat weet je, ik ben altijd meer van mannen geweest, maar het leek wel of ik thuiskwam. Ze begreep me. Het was alsof we elkaar al jaren kenden. Een meisje van eind twintig. En niks met seks hoor, absoluut niet, maar toch heb ik een soort gevoel van verliefdheid. Ik moet de hele tijd aan haar denken. Wat zijn vrouwen toch veel aangenamer, wijzer en interessanter dan mannen. Mannen zijn gek op me en dat is fijn, maar ik vind ze eigenlijk helemaal niks. En zo

is het. Nou goed, het is kwart over drie en ik ga toch maar eens naar bed. Ik bel je anders morgen wel even. Vernietig deze mail als je hem gelezen hebt en vertel nooit nooit nooit iemand over al deze avonturen van je beste vriendin, die heel goed weet dat ze volkomen gestoord is, maar wel veel van je houdt.

X

I

PS Fijn om je alles te kunnen vertellen.

PS2 Wanneer gaan we eten? Is volgende week dinsdag een idee?

Van: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Aan: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Ik lees net je mail. Het is kwart over zeven. Ben je al wakker? Vast niet. Anders zouden we even kunnen bellen. ☺

Van: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Aan: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Nee niet dus. Natuurlijk niet. Jij bent een nachtmens, ik een ochtendmens. En wat zitten wij in andere sferen op het moment. Of dat zitten we eigenlijk altijd. Hoewel. Aan de ene kant wel en aan de andere kant niet. Ik bedoel, mijn leven is net zo hectisch als het jouwe, maar toch heel anders. Jij doet meer leuke dingen dan ik. Tenminste, als je seks als iets leuks beschouwt. ☺☺ Hoe dan ook, ik begrijp het allemaal heel goed wat je schrijft. Als ik net een beetje anders was geweest, had ik misschien ook dat soort

dingen meegemaakt. Als ik borsten had gehad of zo. Maar laten we het daar niet over hebben. Ik heb het nogal zwaar nu even. Of is dat ook niks nieuws? Wat erg dat we steeds allemaal de hele tijd hetzelfde meemaken en dat er zo weinig verandert. Mag ik ook even klagen? We hebben dus nu die nieuwe eindredacteur, Teun, en ik dacht dat het met hem beter zou worden, maar niet dus. Het is net zo'n nitwit als de vorige. Dat zijn mannen die ergens onderaan moeten beginnen omdat ze niks kunnen, maar omdat ze twintig jaar bij de krant blijven, schuiven ze vanzelf door naar boven. En voordat je het weet zijn ze de baas ergens van. Van mij bijvoorbeeld. Maar ze kunnen nog steeds niks. En dat weten ze heel goed. Ik weet het en zij weten dat ik het weet en toch moeten we doen alsof zij het beter weten dan ik en moet ik dingen veranderen die het verhaal zwakker, saaier en slechter maken. Als ze namelijk meteen zouden goedkeuren wat ik inlever, dan zouden ze overbodig zijn en dat mag natuurlijk niet. Dus ik moet dingen veranderen van ze en dan hoor ik later van mensen dat ze het een goed stuk vonden, op een paar dingetjes na, en dat zijn dan juist DIE veranderingen. Daar word je toch gek van? Ik wel in ieder geval. Los daarvan wil ik gewoon echt niet meer alleen zijn. Wat is dat voor leven, als je elke avond alleen eet en alleen wijn zit te drinken? Daar is een mens niet voor geschapen. Vind ik. Dus ik heb besloten dat ik toch maar op Tinder ga. Ik moet maar gewoon mijn trots opzijzetten en doelgericht gaan zoeken. Het

moederschap zit er waarschijnlijk niet meer in voor me, maar een behoorlijke man, dat zou toch moeten kunnen lukken? Ik stel geen hoge eisen. Als ik maar een beetje met 'm kan lachen en als hij gewoon een beetje lief voor me is en mijn gezeur over eindredacteuren wil aanhoren. Zo nu en dan. Tinder, here I come. Of zal ik eerst mijn borsten laten vergroten? Ik bedoel: of zal ik eerst borsten laten plaatsen? Wat klinkt dat verschrikkelijk. Alsof ik mismaakt ben. Nou ja, eigenlijk ben ik dat ook, vind ik, maar dat zal ik nooit aan iemand anders toegeven dan aan jou. Ik zou echt heel graag borsten willen hebben, maar ik lees steeds dat iedereen die siliconen er juist weer uit laat halen, omdat het toch niet goed is. Wat is het leven toch moeilijk. Of geldt dat alleen voor mij? Zal wel. Ik zie altijd vrolijke mensen om me heen. Om over Facebook nog maar te zwijgen. Doen die allemaal de hele dag alsof, of ben ik gewoon de enige die het allemaal niet aankan? Weet ik veel. Dag liefje. Luv u 2.

X

L

Trouwens trouwens. Ik ben nu echt met dat boek begonnen en dat gaat eigenlijk best goed. Het is hard werken, maar echt leuk om te doen. Het is alsof ik steeds even een andere wereld binnen kan stappen. Het is mijn redding. Hoewel ik er vaak te lang aan door werk 's avonds en dan de volgende dag te moe ben. Geeft niet, alles voor de literatuur.

Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoot.nl>

Goeiemorgen. Ja, ik was natuurlijk wat later op dan jij. Ik wil die borsten wel betalen. Je krijgt ze van mij. En daarna gaan we een minnaar voor je zoeken. Is Maarten iets voor je? Hij is wel mooi hoor, goed lijf ook, en hij doet dus vreselijk zijn best in bed. En ik wil graag van hem af. Vincent is nog steeds hier en hij kijkt de hele tijd met zo'n blik naar me. Hans heeft niks door. Die heeft nooit iets door. Ik weet soms niet of ik het nou een sukkel vind of een lieverd. Waarschijnlijk is hij het allebei.

Gaan we nou volgende week uit eten?

X

I

PS. Leuk van dat boek. Het wordt vast heel goed.

Van: Lies Kamp <lkamp167@yahoot.nl>

Aan: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Ja dinsdag is goed. Ik ga even naar de dokter zo, want ik had bloed in mijn poep. Getver. Ik keek om en het was donkerrood. Wel een mooie kleur. Beter dan dat bruine altijd. Ik hoop dat het kanker is en geen aambeien, want dat vind ik zo onsmakelijk. Ik bel je vanmiddag wel even.

X

L

Begin april 2016

Van: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Aan: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Wat was het een heerlijke avond. Je bent inderdaad een idioot wijf en je hebt inderdaad een idioot leven, maar ik verveel me nooit met je en ik voel me altijd lekker als ik bij je ben. Wat idioot dat we die Merel tegenkwamen bij de Dompel. Ze is inderdaad een plaatje. En ze kijkt ook nog eens goed uit haar ogen. Was het echt toeval dat ze daar ook opeens was? Ik kan het me niet voorstellen. Je wou haar gewoon aan me laten zien. Geef het maar toe. En die jongen, is dat haar vriendje? Ik dacht uit jouw verhaal op te maken dat ze op vrouwen viel of zo. Ik hoor het wel een keer. Ik heb veel te veel wijn op, dus ik weet nu al dat ik slecht ga slapen vannacht en dat betekent dat ik morgen een zware dag heb, maar dat maakt me niet uit. Ik leef voor dit soort avondjes.

XX

L

PS Vincent is inderdaad een probleem. Daar moet je echt iets aan doen. Al weet ik ook zo gauw niet wat. Hij heeft je echt in zijn macht. Op allerlei manieren.

Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Ik ben net pas thuis. Het is half drie. We hebben gekust. Echt waar. Ik heb staan bekken met een meisje, een vrouw. Die jongen is wel haar vriendje, maar hij ging eerder weg want hij moest vroeg werken. En toen heb ik met Merel nog wat gedronken en daarna hebben we op straat staan zoenen. Het gebeurde gewoon. Ik zat me op de fiets al steeds af te vragen of ik nou begon of zij, maar ik weet het echt niet meer. Het ging vanzelf. En ik heb trouwens als een kerel met mijn hand onder haar truitje gezeten. Ik weet niet wat me overkomt. Ik weet alleen wel dat ik het heerlijk vond. Ze is zo zacht en teder en zo lief en heerlijk. Die lippen en die tong. Ik ben nog nooit zo lekker gekust. Misschien is het eigenlijk wel veel fijner met een vrouw dan met een man. Hoewel. Je mist natuurlijk wel iets. Of niet? Ik weet het even niet meer. Ja, ik ben behoorlijk in de war, maar ik voel me ook te gek lekker. Ook natuurlijk omdat ik zo'n heerlijke avond met jou heb gehad. Het was een avond zonder mannen. En dat beviel me prima. Vincent ja, ik weet echt niet hoe ik daarmee om moet gaan. Dit kan natuurlijk niet doorgaan. Afijn, nu ga ik slapen. Dromen van Merel, mijn nieuwe liefde. Zo voelt het echt een beetje. Wat kan het leven toch verrassend zijn.

XXX

I

Van: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Aan: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Goedemorgen. Of ben je nog niet wakker? Ik zit alweer op de krant. Met een houten hoofd. Maar dat is niet erg. Ik moet verder hier. Er is weer van alles aan de hand. Iedereen heeft het erover dat er weer mensen uit moeten.

X

L

Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Gisteravond nadat ik je gemaïld had, kwam Vincent nog thuis. Was ook uit geweest. Maar ik heb 'm van me af kunnen houden en ik heb met hem gepraat. Dat we zo niet verder kunnen gaan. Weet je wat er toen gebeurde? Hij begon te huilen. Ik zweer het je. Hij was wel dronken, dat wel, maar hij zei dat hij van me hield en dat hij met niemand zo lekker kan vrijen als met mij (hij zei trouwens niet vrijen maar neuken). Hij heeft wel een beetje gelijk, we zijn echt een match in bed. Dat is gewoon zo. Ik vraag me weleens af hoe dat komt. Zou het zijn omdat het zo schandalig is en zo stiekem en zo geheim of zou het toch iets magisch zijn? Weet je wat het ook is? Het klopt ritmisch. Beetje gek om dat zo te zeggen, maar als we het doen komen we zo lekker samen in een ritme. Zonder dat we daar ons best voor moeten doen. Dat gaat vanzelf. Het is helemaal niet bonkerig of zo, zoals je zo vaak hebt. Begrijp je wat ik bedoel? Nu slaapt

hij nog. Ik wil zorgen dat ik weg ben voordat hij wakker wordt. Ik ken mezelf. Bovendien wil ik niet, ik loop nu de hele tijd met Merel in mijn hoofd. Ik zal toch niet opeens uit de kast komen? Ik denk trouwens dat Hans het niet eens erg zou vinden. Een andere vrouw, dat vinden mannen wel leuk. Een andere man niet en zeker niet als die andere man je zoon is. Vernietig deze mail weer alsjeblieft. ☺ Mail je later. Moet nu naar de studio.

X.

I

*Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>
Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoot.nl>*

Ik zit nu alleen in het kantoor van productie. Merel is net de deur uit. Ze zei niks over gisteravond, maar keek me heel lief aan en liet twee keer even haar hand langs mijn arm glijden. Er ging een schok door me heen. Het lijkt wel of ik echt verliefd ben. Zo voelt het. Ik ben een wolk die door de lucht danst. Ja, ik word er zelfs dichterlijk van. Haha. Ik zie haar nu buiten aankomen met de auto. Moest zeker even iets halen. Ik ga stoppen. Ik heb vlinders in mijn buik. Ik vind trouwens dat we minstens eens in de twee weken samen moeten eten. Laten we dat afspreken.

X

I

Van: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Aan: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Ik wil ook lesbisch worden. Klootzakken, die kerels. Allemaal. Of nou ja, bijna allemaal. Ik had een column geschreven. Een van onze vaste columnisten wordt correspondent in Washington, dus er komt een plekje open. En ik had gevraagd of ik het eens mocht proberen. Ik heb een stukje geschreven over vrouwen en hun vrouwelijkheid in de politiek. Teun vond het helemaal niks (zo zei hij het niet, maar daar kwam het wel op neer) maar ze hadden zo gauw niet iets anders dus ze hebben het toch maar geplaatst. Maar nu we opeens hele positieve reacties krijgen, roept Teun dat hij meteen gezien had dat ik een groot talent heb voor het schrijven van columns. En dat zijn kritiek alleen maar bedoeld was om me nog beter te laten worden. Wat een lul. Het is een man zonder karakter en zonder ruggengraat. Maar ik hou mijn mond, want ik wil die column voor vast hebben. Dus ik ben al net zo'n loser als alle anderen. Ik hou mijn kop om mijn baantje te houden en carrière te maken. Ik kots eigenlijk van alle mensen in het algemeen en mannen en mezelf in het bijzonder. Ik was trouwens even in het ziekenhuis vanmiddag. Ik moet een inwendig onderzoek. Ze gaan van achteren bij me naar binnen met een camera. Ik wou nog zeggen dat ik jou kende en dat het misschien een idee zou zijn dat je mee naar binnen gaat om mijn darmen te presenteren. Maar ik denk niet dat je bij mij van achteren naar binnen wil. Of tegenwoordig wel? O nee,

nu gooi ik van alles door elkaar. 😊😊😊

X

L

PS Door het succes van die column heb ik weer wat moed voor mijn boek. Ik zat even vast maar nu gaat het dus weer. Gisteravond heb ik meer dan 2000 woorden geschreven en toen ik ze vanochtend teruglas vond ik ze nog goed ook. Alle 2000. 😊

Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Hans was er niet vanavond en Vincent en ik hebben het op de bank gedaan. Hij was opnieuw nogal emotioneel en ik ging hem troosten en toen kwam het er toch weer van. Ik weet niet waarom ik je dit mail, maar ik moest het even kwijt. Ik ben vreselijk in de war van alles. Maar dat is ook omdat ik nu wodka heb gedronken. Die jongen raakt me. Hij is irritant en verwend, maar hij heeft iets in zijn ogen. Zo kwetsbaar. En hij is jong. Heeft een heerlijk jong en strak lijf. En hij wil me zo graag. Ik wil zo graag dat iemand mij graag wil. Daar ben ik aan verslaafd. Hans is net thuis en Vincent slaapt al. Of hij ligt in bed tv te kijken. Er zat een vlek op de bank. Die heb ik er met warm water uit geboend, maar nu zit er dus een natte plek. Ik heb er een kussentje op gelegd. Maar zou het dan morgen wel droog zijn? Droogt iets wel als er iets op ligt? Hans kijkt treurig uit zijn ogen. Ik verwaarloos hem. Ik weet het. Maar ik kan nu even niet anders.

Wanneer is dat onderzoek in het ziekenhuis?
Zal ik met je meegaan? Om je hand vast te
houden. Of iets anders.

X

I

Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Hans en ik hebben ruzie gehad. Opeens. Geen idee waar het vandaan kwam. Het ging over niks. Over het inruimen van de afwasmachine. Dat doet hij namelijk altijd, als we samen zijn, omdat ik er zo'n hekel aan heb en omdat hij het beter kan. Zegt hij. Dat komt omdat hij vroeger met mecano speelde. Zegt hij. Of zoiets. Vanavond at hij niet thuis, maar ik had toch de vieze borden en zo op het aanrecht laten staan. Voor hem om later in te ruimen. En dat was nogal veel. En toen kwam hij laat thuis en zag dat allemaal staan. Hij zei er boos iets van en ik werd boos terug. Eigenlijk gaat de ruzie natuurlijk over Vincent. Zonder dat hij dat weet. Het lijkt wel alsof ik Hans verwijt dat ik vreemdga. Met zijn zoon en met Maarten. Alsof dat zijn schuld is. Maar hoe zou dat kunnen? Hij is altijd lief voor me. Hij aanbidt me. Wat ben ik voor monster? Het is laat nu. Alles en iedereen slaapt. Ik verlang naar Merel. En naar jou natuurlijk. Ik wil met jullie tweeën op een onbewoond eiland leven. En dan misschien Vincent er ook bij. Zo nu en dan. Dat hij op een eilandje verderop woont en zo nu en dan naar ons toe komt roeien en daarna dan ook

weer terug naar zijn eigen eilandje gaat. 😊 😊 😊

X

I

Van: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Aan: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Het is nacht. Ik ben bezweet wakker geworden en kan nu niet meer slapen. Ik lees net je mail. Vrij je nog weleens met Hans of nooit meer? Dat lijkt me ook niet onbelangrijk. Ik heb gedroomd dat ik doodging. Ik liep een berg op en hoe hoger ik kwam hoe heter het werd. Niet kouder dus, zoals dat hoort. Ik smolt en veranderde uiteindelijk in een plas bloed. Die stolde. Andere bergbeklimmers keken ernaar en vonden het een vreemd natuurverschijnsel. Ik wil ook naar dat onbewoonde eiland.

X

L

Eind april 2016

Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoot.nl>

Idiote situatie. Ik heb steeds lopen nadenken over je mail van een paar weken geleden en je hebt natuurlijk gelijk. Ik moet met Hans vrijen. Maar dat is het idiote: ik wil niet dat Vincent het hoort. (Ja, die woont nog steeds bij ons) Dan kan ik me er niet op concentreren. Dus ik moet wachten tot hij niet thuis is. Dat was vanmiddag. Hij was naar zijn ex-vriendin, want die wilde met hem praten, en Hans werkte thuis. Dus toen ben ik even bij hem gaan zitten. Met mijn blouse een beetje open. Maar hij reageerde niet. En ik weet niet waarom, maar ik durfde niet te beginnen. Iets houdt me tegen. Wat? Als sla je me dood. Wat zou dat zijn? Vertel het me.

X

I

Van: Lies Kamp <lkamp167@yahoot.nl>

Aan: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Je hebt gewoon geen zin meer in Hans. Of je bent boos op hem. Net wat je zei: je bent boos omdat hij niet doorheeft dat je vreemdgaat. Je zou willen dat hij erachter kwam en dan voor je gaat vechten. Zoiets. Dat met Vincent, dat mag hij natuurlijk nooit weten. Nooit. Dat is te erg.

Dat ben je toch met me eens? Ik moet vandaag laxeerspul drinken. Om helemaal leeg te worden. Morgenochtend heb ik dat onderzoek. Het heet een colonoscopie. Je kunt een roesje krijgen als je dat wilt, maar ik denk dat ik dat niet doe. Ik wil weten wat ze zien. Je kunt namelijk meekijken op een monitor. Het schijnt behoorlijk pijn te doen, maar het is wel te doen, zei de arts. Dus ik denk maar dat ik flink ga zijn.

X

L

PS Elke keer dat ik me zorgen over iets maak of boos ben over iets op de krant, ga ik aan mijn boek werken en dan verdwijnt alle ellende naar de achtergrond. Geweldig is dat. Ik wil nooit meer zonder een boek dat geschreven moet worden.

Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Alarm. Grote crisis ineens hier. Hans weet het van Maarten. Is dat idioot? Jij mailt dat je denkt dat ik zou willen dat hij het weet en opeens weet hij het. Maar ik denk toch niet dat ik dat echt wou. Enorme crisis hier. Ook omdat Vincent het nu dus ook weet. Hij hoorde ons ruziemaken. Het gekke is, hij reageert er nauwelijks op. Bemoeit zich er niet mee. Is blijkbaar helemaal niet jaloers of zo. Het is zo'n rare jongen. Lief en raar. En een beetje gevaarlijk.

Hans wist het al een tijdje, blijkt nu. Hij wil niet zeggen hoe hij het weet, maar hij weet het.

Niet alles gelukkig. Hij denkt dat het een paar keer is gebeurd. In Duitsland en zo. Hij denkt dat het daar begonnen is. Maar hij is ontzettend kwaad. Ik zie het aan hem. Hij probeert te doen alsof het niet zo is, maar het bloed staat in zijn ogen. (Of is dat geen Nederlands?) Ik ben ineens ontzettend bang. Hij wil natuurlijk dat ik niet meer met Maarten werk, maar als dat ophoudt dan kan ik het schudden. Wie wil me nog? Ik ben goddomme bijna veertig. Wat als hij me het huis uit gooit en ervoor gaat zorgen dat ik nergens meer werk krijg? Ik moet het goedmaken. Ik moet stoppen met Maarten en ook met Vincent en ik moet me weer helemaal op Hans gaan richten. Dat is wat ik moet doen. Dat is natuurlijk ook direct een goeie manier om van Maarten af te komen. Dan is het mijn schuld niet. En ik heb Merel nog om van te dromen. Want die is er nog steeds, maar ik zie haar niet zo vaak want ze zit even op een ander programma. Ik zou iets met haar moeten krijgen. Dat zou een mooi compromis zijn. Dat ik toch iets spannends heb in mijn leven en dat Hans tevreden is.

X

I

PS Jij hebt het toch niet aan hem verteld? Nee, dat kan niet. Nee nee. Dat doe jij niet.

PS 2 Heb jij het weleens met een vrouw gedaan?

Van: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Aan: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Natuurlijk heb ik niks verteld. Het idee alleen

al. Hoe is het nu daar? Heb je mijn hulp nodig? Ik heb vanmiddag dat onderzoek gehad. Deed inderdaad pijn. Ze pompen je darmen op, zoals een fietsband, om er met de camera doorheen te kunnen gaan. En dat doet pijn. Dat oppompen, bedoel ik. En ze hebben ook iets gevonden daarbinnen. Een paar dingetjes. Die knippen ze dan meteen af met een schaar die aan de camera zit. Daar voel je niks van. En dat gaan ze nu laten onderzoeken in het laboratorium. In de auto naar huis heb ik de langste scheten van mijn leven gelaten. Maar ook de schoonste want ze stonken niet. Logisch want er zat alleen maar lucht in mijn darmen, verder niks. Nu ga ik wat eten. Ik barst van de honger.

X

L

PS Ik heb het één keer in mijn studententijd een beetje met een vrouw gedaan. Gewoon omdat het zo liep. Ik vind het niet raar of zo. Maar het is er daarna dus nooit meer van gekomen. Ik verlang er ook niet echt naar.

Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Ik heb Hans verteld dat ik blij ben dat ik nu een goede reden heb om niks meer met Maarten te doen, omdat ik dat eigenlijk toch al liever niet wilde. En dat scheelt best veel, geloof ik. Hij keek meteen heel anders. Hans is mijn echtgenoot en vriend, ik vertrouw hem en hij is gek op me. En dat is veel waard, dat weet ik heel goed.

We hebben het nog niet gehad over werken met Maarten. Maar over twee weken moeten we met z'n allen naar Portugal. Ik heb er nog maar niks over gezegd. Vincent is naar de stad. Geen idee naar wie of wat hij daar aan het doen is. Wanneer is de uitslag van dat laboratorium? Het is al laat nu. Hans ligt in bed tv te kijken Misschien ga ik het straks met hem doen. Heel wild of zo 😊. Het is mijn man tenslotte. Slaap lekker liefje. Heb je je lekker helemaal vol zitten vreten? 😊

X

I

Van: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Aan: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Heeft Hans dat niet door? Als je opeens heel geil gaat liggen doen? Of misschien heeft hij het wel door, maar kan het hem niets schelen. In mijn boek heb ik geschreven dat mannen gewoon seks willen en hoe en waarom ze het krijgen, maakt ze niet uit. Soms kan je iets schrijven waar je zelf verbaasd over bent. Dat je dat geschreven hebt. Omdat je niet wist dat je het wist of dat je die mening had. Ik weet niet goed hoe ik dat moet uitleggen. Ach ja, mannen. Wat een volk is het toch. Zijn er uitzonderingen? Ik hoop het. Misschien ben ik er net eentje tegengekomen. Het is nacht nu en ik heb net uitvoerig contact gehad met een man die ik heb leren kennen via Tinder. Gevoelige typ en met humor. We hebben gechat, gemaïld en gebeld. Hij klonk goed en het bleef klikken. Dus hij zal wel 130 kilo zijn. Daar

heb ik nog niet naar durven vragen. Of hij is in zijn vrije tijd serial killer. Dat kan natuurlijk ook. Nou ja, misschien is het niet eens zo'n slecht idee als ik dramatisch word omgebracht. Dan krijg ik eindelijk van mijn eigen krant de aandacht die ik verdien. En zoveel wordt er niet aan me gemist. Ik mag best vermoord worden. Beter ik dan iemand met kinderen. Nee, ik doe niet zielig, het is gewoon de waarheid. Wat doe ik hier nog? Mijn moeder is dood en mijn vader bijna. Hij weet niet eens meer wie ik ben. En mijn broer zie ik nooit meer, dus. Ja, je hebt gelijk, ik heb jou nog. En mijn boek. Maar jou zie ik ook maar eens in de drie maanden. Oké, we mailen, dat is ook wat waard. Sorry. Ben ik depressief? Zou niet moeten. Net een leuke avond met een leuke man gehad. Op afstand, dat wel, maar toch. Zal ik met hem afspreken? Hij wil het wel, zei hij. Ik heb hem niet verteld dat ik geen borsten heb. Het lag op het puntje van mijn tong, maar ik durfde het niet. Ik ga zo maar eens naar bed. Ik ben een beetje dronken, geloof ik. Ik spreek je morgen.

X

L

Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Goeiemorgen schat. Je zit waarschijnlijk al op de krant. Ik heb uitgeslapen. Samen met Hans. En we hebben het vanochtend gedaan. En dat ging prima. Gewoon, maar prima. Je mag niet vermoord worden. Mag niet van mij. Ik wil het

niet hebben. Zeg dat maar tegen alle serial killers die je tegenkomt. Vincent is niet thuisgekomen. Nu maak ik me een beetje zorgen. Oké, ik moet gaan. Ik zie Merel gelukkig vandaag weer, weet ik. Ik kan niet wachten. Idioot, maar het is gewoon zo.

X

I

Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoo.nl>

Daar ben ik weer even. Heb net weer staan kussen met 'r. Gewoon overdag. In de studio. Ik heb haar gezegd dat ik met haar naar bed wil. Zij wil het ook. Ik heb een schandalig leven, ik weet het. Het zal wel komen doordat ik voel dat ik oud word. Nu ben ik nog mooi. Nu moet het allemaal gebeuren. Straks is het te laat. We hebben afgesproken dat we geheime mailaccounts gaan aanmaken voor elkaar en dan iets gaan afspreken. Over het hoe en het waar. Of nou, alleen maar over het waar. Het hoe, dat komt wel goed. Hoewel. Wat doe je als je het met een vrouw doet? Veel likken waarschijnlijk. 😊😊
😊 Ik zal mijn best doen. 😊

X

I

Eind mei 2016

Van: Ingrid van Veen <ingrid.van.veen@provid.com>

Aan: Lies Kamp <lkamp167@yahoot.nl>

Het is gebeurd. Overdag. Bij haar thuis. Ze woont niet samen en heeft een schattig huisje. Met een heerlijk fris bed. Heel schoon en heel lief. Net zoals zij zelf is. Ik ben stapelverliefd. De seks was geweldig. Veel lekkerder en veel mooier en veel meer alles dan ik dacht. Mag ik erover vertellen? Ik moet erover vertellen. Als je het niet wilt weten, lees dan niet verder. Het wordt pure porno. Maar wel lieve porno. Liefdesporno. Lief en toch geil. Bestaat er iets wat lekkerder is? God, ze is zo heerlijk. Een prachtig lichaam, heel zacht en heel gevoelig. Mooie borsten (sorry), een prachtige huid, heerlijke billen. En ik heb haar dus inderdaad eindeloos gelikt. Niet om haar een plezier te doen, of nou ja ook, maar meer omdat ik het zelf heerlijk vond. Een heerlijke smaak en een heerlijke geur. En een geweldige texture, zou jij zeggen. Het is alsof je heel lekker aan het tongzoenen bent, maar helemaal zelf het tempo mag bepalen. En ondertussen luisterde ik naar de geluidjes die ze maakte en dan ging ik of weer zachter en tederder of iets steviger en harder. Ik heb haar, denk ik, geloof ik, een paar keer laten klaarkomen. En ik voelde me daarna een overwinnaar. Ik bepaalde ook steeds alles. Wat we gingen doen. De afwisseling. Mijn mannelij-

ke kant kwam naar boven. Zij is weliswaar begonnen, ze heeft duidelijk meer ervaring met vrouwen dan ik, maar toen ik eenmaal ontdood was, na ongeveer 14 seconden, was ik in charge. En ik vond het heerlijk. Ik vond alles geweldig. Of heb ik dat al gezegd? ☺ Ik zou nog wel uren door kunnen gaan over hoe lekker ze is en hoe heerlijk het was, maar jij hangt misschien al te kotsen boven de prullenbak. Of niet? Vraag me alsjeblieft of ik er meer over wil vertellen want dat wil ik zo graag. Ik ben verliefd. Ik hou van Merel. Ze is de liefde van mijn leven. Hoe kan dat nou ineens? Het kan, het gebeurt. Het is zo.

XXXX

I

Verder lezen?

Benieuwd naar het hele verhaal en wil je verder lezen?

KLIK DAN OP DE ONDERSTAANDE LINK

<https://uitgeverijvogelvrij.nl/boek/?id=maar-onze-vriendschap>

Over Uitgeverij Vogelvrij

Uitgeverij Vogelvrij publiceert boeken met de lengte en de amusementswaarde van speelfilms. Het doel van Uitgeverij Vogelvrij is 'lezen' een ander imago te geven en het geschreven verhaal toegankelijker te maken voor de consument van nu, die meer op beelden is gericht. Uitgeverij Vogelvrij zet niet de schrijver maar de lezer centraal.

Elke maand verschijnt er minstens één nieuw boek. Soms vermakelijk, soms romantisch, soms controversieel, maar altijd entertaining.

De digitale edities van onze boeken zijn direct op onze website aan te schaffen. Amazon verzorgt de gedrukte versies.

Meer informatie over onze boeken vind je op:

<https://uitgeverijvogelvrij.nl>

UITGEVERIJ
VOGELVRIJ

